

Константин Величков

Майка

Откога ни е родила
без умора, всеки час,
денем-нощем майка мила
треперяла е въз нас.

Тя с млеко ни е кърмила,
пяла ни е да заспим,
първа тя ни е учила
сладки думи да мълвим.

Колко нощи не е спала,
кога болни сме били!
Колко често е плакала
бог към нази да смил!

С какви скърби тя посреща
всяка наша тегоба!
Каква радост тя усеща,
щом за нази чуй хвалба!

Толкоз мъки е теглила
и награда тя не ще;
едно иска майка мила:
да я любим от сърце.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Публикация

К. Величков. Съчинения в пет тома. Подбор и редакция: Илия Тодоров. Български писател, С. 1986

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6415>]